

1- MARC-ECONÒMIC

Després de la crisi dels anys cinquanta derivada de la Guerra Civil i amb el canvi d'orientació de la política econòmica franquista a partir del 1957, s'inicià una època de creixement precedida per la implantació del Pla d'Estabilització el 1959, que comportà la desocupació de molts treballadors que es veieren obligats a emigrar cap a diferents països europeus per sobreviure. L'economia catalana, a partir del 1961, passarà per un període de creixement productiu molt intens en el que augmentaran les inversions de manera notable, i en conseqüència, hi hauran alts beneficis i un augment de demanda de mà d'obra. És l'hora dels empresaris que no dubtaran a renovar les seves màquines i les seves tècniques per posar-se a l'alçada d'Europa. I és l'hora també del sector terciari, sobretot el relacionat amb el turisme, que experimentarà un augment espectacular gràcies a la vinguda dels pròspers turistes occidentals europeus i a la baixa cotització de la moneda espanyola: la pesseta.

És l'època de la industrialització, especialment significativa al Camp de Tarragona, i vinculada al sector químic i petroquímic a partir de l'any 1963. El 1965 s'instal·là la refineria d'ASESA, tot i que es posà en funcionament dos anys més tard.

1-1-Port anys 60

Amb la instal·lació de les indústries químiques i petroquímiques, el tràfic portuari experimentarà un augment espectacular; així, si l'any 1953 es mogueren 614.422 tones de mercaderies, l'any 1965, n'eren 2 milions i escaig, i el 1975, més de 8 milions.

Començà a adquirir molta importància un nou terme: l'especialització de productes, concepte que anirà lligat a la construcció de noves infraestructures portuàries: molls amb molt més calat per acollir els grans vaixells i amb més superfície per poder-hi manipular amb comoditat els gèneres amb els mitjans de càrrega i descàrrega, més potents, més ràpids i més nombrosos: l'any 1960 hi havia 8 grues; el 1974, 44, i l'any 1985 n'hi havia un total de 73.

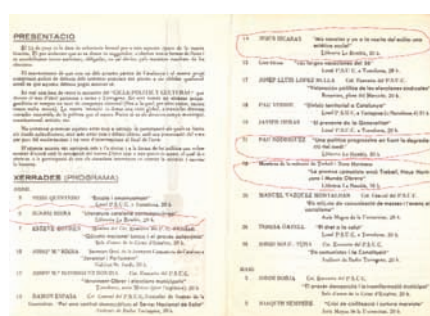
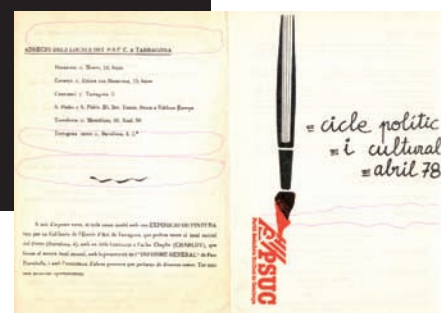
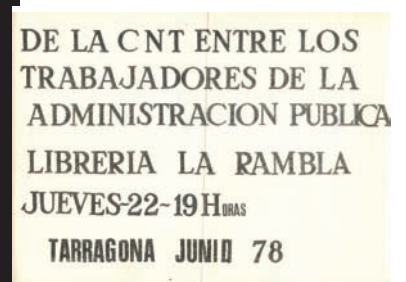
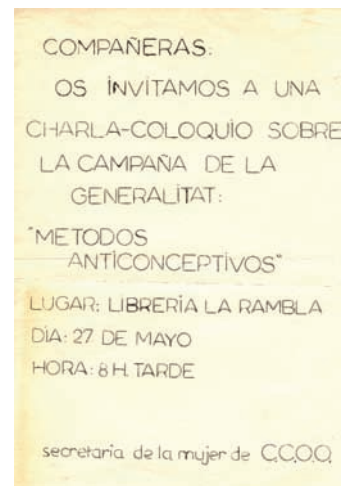
2- SOCIETAT CATALANA

El creixement econòmic d'aquests anys afavorí la reconstrucció de l'estructura social desmantellada per la Guerra Civil, especialment en les seves capes mitjanes, donant com a resultat una massa de persones amb inquietuds i amb ganes de canviar les coses, amb una actitud política i cultural diferent a l'establerta pel règim franquista, al qual criticaran i s'hi oposaran cada cop de manera més radical.

Els canvis en la vida diària que comportaren elements com la televisió i el cotxe, propiciaren l'aparició de noves actituds socials, això sí, sempre sota el control del règim. El cinema, la música i la publicitat s'encarregaren de difondre nous valors i actituds habituals en els països europeus, i que protagonitzaren les noves generacions de joves els quals no dubtaren a enfrontar-se amb els seus progenitors. La universitat esdevé un focus d'oposició des del qual s'encapçalaren moltes mobilitzacions antifranyquistes.

Però també els ànims s'exaltaren en altres àmbits de la societat: els conflictes obrers a la recerca de millores en les condicions laborals, o els moviments veïnals reivindicant uns serveis públics millors, sobretot en el camp de la sanitat i l'educació; ambdós contribuïren enormement a desgastar el règim dictatorial.

Moviments que reunien persones de diferents ideologies però que tenien en comú un únic objectiu: enderrocar el règim, i que s'assemblaren, l'any 1971, emparats per un organisme cohesionador: l'Assemblea de Catalunya i tres coses a reivindicar: la llibertat, l'amnistia i l'estatut d'autonomia.

3- LA CULTURA

Després de la Guerra Civil, Catalunya va veure com s'abolia el seu Estatut d'Autonomia i les seves institucions polítiques, i com s'ofegava la seva cultura i es prohibia l'ús de la llengua catalana i dels símbols nacionals més visibles: la bandera, l'himne i la diada. Començava una època fosca, però alhora molt viva, per a la llengua i la cultura catalana, que restarà en mans d'una minoria molt activa que es proposà redreçar el país des de la clandestinitat. Grups d'intel·lectuals com el Torres i Bages, el mateix Institut d'Estudis Catalans, o Òmnium Cultural, editorials com Selecta, Edicions 62 o Proa, i revistes com *Ariel* o *Antologia* i el moviment de la Nova Cançó, lluitaren aferrissadament perquè la cultura i la llengua catalanes no es perdessin.

Quan el feixisme sortí derrotat en acabar la Segona Guerra Mundial, la gent del carrer va perdre un xic la por i proliferaren noves entitats: centres excursionistes i parroquials des d'on s'anava inculcant el sentiment identitari a les generacions més joves; però també s'aprofitava per fer-ho en qualsevol manifestació folklòrica i cultural com les representacions de teatre, els aplecs de sardanes, els orfeons o les festes majors.

3- LA CULTURA

El moviment pedagògic encapçalat per la Institució Pedagògica Rosa Sensat, amb noms com Marta Mata, pren especial relleu en la seva tasca enfervorida de formació de mestres i ciutadans sota principis de modernització, catalanització i democratització del sistema escolar. A Tarragona, l'exemple més significatiu d'aquesta renovació pedagògica el trobem amb la creació del Col·legi Pax l'any 1962.

Les ciències socials es desenvolupen de manera significativa en aquest període, especialment la sociologia, amb figures com Salvador Giner i la ciència política amb noms com Josep Termes o Jordi Solé-Tura.

I, en general, es multipliquen els actes reivindicatius de tota mena sota un ventall que aplegava des dels partits polítics, moviments feministes, ecologistes, sindicalistes o els de joves.

4- LA LLIBRERIA

La llibreria obrí les portes al públic el dia 14 de desembre de l'any 1968. L'acte d'inauguració que va tenir lloc a l'Ajuntament de Tarragona, va consistir en una conferència que pronuncià l'escriptor valencià Joan Fuster titulada: "Una defensa del cos humà". Hi assistiren personatges com Folch i Camarassa, Sempronio, Xavier Amorós, mossèn Muntayola o Artur Bladé.

PÁGINA CUARTA

DIARIO ESPAÑOL

SABADO, 14 DICIEMBRE 1968

librería de la rambla
rambla generalísimo, 99
tarragona

LIBRERIA. Servicio de novedades

Secciones de:
PAPELERIA Y JUGUETERIA DIDACTICA

Sala de Exposiciones

Hoy sábado, 6 tarde

INAUGURACION

FAUSTO - PUBLISID

A las 20 h. Acto Académico: Conferencia a cargo del escritor JOAN FUSTER, sobre el tema "UNA DEFENSA DEL COS HUMA" en el salón de sesiones del Excmo. Ayuntamiento de Tarragona

4-1- La fundació

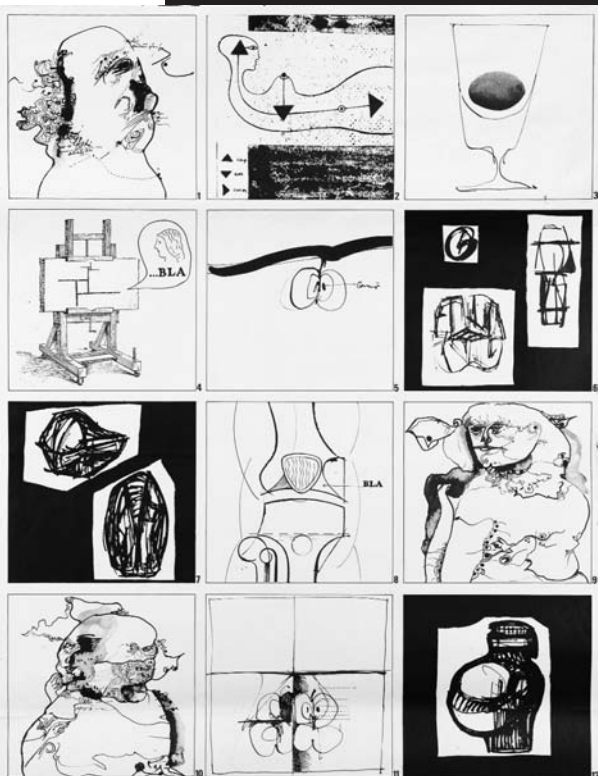
Una colla de tarragonins atrets per la cultura i motivats per la catalanitat ofegada pel règim, van sentir la necessitat d'agrupar-se constituint una societat anomenada Llibreria de la Rambla, amb l'objectiu de fomentar la difusió del llibre i promoure i estimular activitats artístiques i culturals. Els socis fundadors van ser Josep Anton Baixeras, Josep Ferrer Bosch i Pere Lloret.

5- L'ART

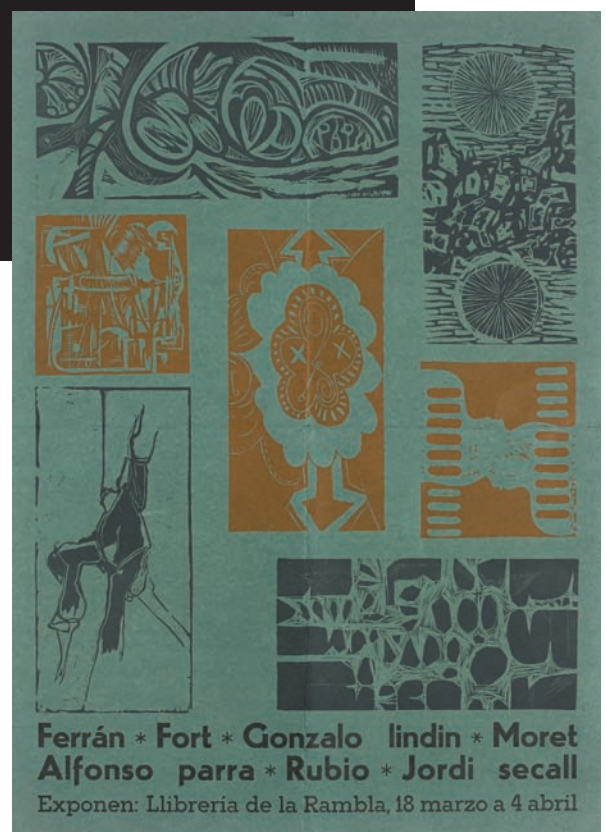
Sota el règim franquista, els artistes, també van tenir problemes per expressar-se lliurement; arquitectes, pintors, escultors i artistes plàstics tingueren els seus més i els seus menys amb les ràn-cies autoritats que s'escandalitzaven per qualsevol cosa. Els avantguardistes seguidors de Paul Klee com Antoni Tàpies o Modest Cuixart no ho van tenir gaire fàcil.

A Tarragona, la bonança econòmica propiciada pel Pla d'Estabilització de l'any 1959, comportà la creació de noves gale-ries d'art (Galeria Fort, Sala Crecelius), així com la consolidació de les que ja existien a la ciutat i el naixement de nous grups artís-tics: el cercle Pere Johan (amb artistes com Saumells, Jordi Secall, Lluís Arola o Pascual Fort) o el Grup 7.

La sala d'exposicions de la Llibreria La Rambla a partir del 22 de març de 1969 es convertí en un centre artístic de renom. S'inaugurà amb una mostra col·lectiva que contenia obres de Cuixart, Hernández Pijoan o Subirachs. Es va crear una comissió d'art diri-gida per Joan Josep Marca i el seu objectiu primordial fou exposar obres dels joves creadors i les noves tendències artístiques.

Dibuixos originals de Cuixart (1-9-10), Hernández Pijuan (3-5-11), Marcel Martí (6-7-12) i Subirachs (2-4-8) realitzats amb motiu de l'exposició de les seves obres a la Galeria de "Llibreria de la Rambla", de Tarragona, del 22 de març al 12 d'abril del 1969.

**Ferrán * Fort * Gonzalo lindin * Moret
Alfonso parra * Rubio * Jordi secall**
Exponen: Llibreria de la Rambla, 18 marzo a 4 abril

6- LA LITERATURA

El camp de les lletres viurà en aquesta època un ressorgiment renovador, especialment en poesia i novel·la, obeint als cànons imperants de l'estètica realista i populista. *La pell de brau* de Salvador Espriu, *Bearn* de Llorenç Villalonga, *La Plaça del Diamant* de Mercè Rodoreda o *Un lloc entre els morts* de Maria Aurèlia Capmany en són una mostra.

La literatura, però, també es "mobilitzarà" amb l'objectiu de provocar i demostrar l'oposició envers un règim tancat i immobilitista, enemic de la llibertat d'expressió.

El paper d'Òmnium Cultural, creat a la clandestinitat l'any 1964 i reconegut tres anys després, la instauració del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes el 1969 i l'edició de la Gran Enciclopèdia Catalana el mateix any, seran vehicles decisius per empènyer als joves creadors a escriure en llengua catalana malgrat els entrebancs imposats per la censura.

6-1 Cicles d'art poètica

Els Cicles d'Art Poètica actual, pels quals van passar noms claus dins la literatura catalana com J. V. Foix, Pere Quart, V. Andrés Estellés... però també joves promeses de les lletres. El primer va tenir lloc el 6 de febrer de 1971.

I Cicle d'Art Poètica actual

"La Llibreria de la Rambla" es complau a
invitar-vos a la recitació poètica
"APROXIMACION A LA POESIA GALLEGA"
a càrrec de Bernardino Graña,
que tindrà lloc el prop-vinent dia 1 d'abril a les vuit del vespre
a la Sala d'Art de la llibreria.

Tarragona, 1971

IV cicle d'art poètica actual

lectura de poesia a càrrec de

josep-vicenç foix

dissabte, onze de maig del setanta quatre, a les vuit del vespre
sala d'art de la llibreria de la rambla de tarragona

A- Miró

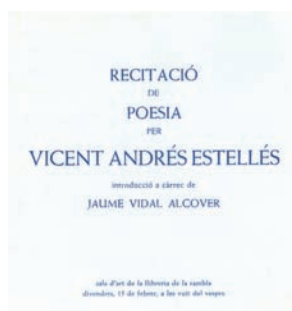
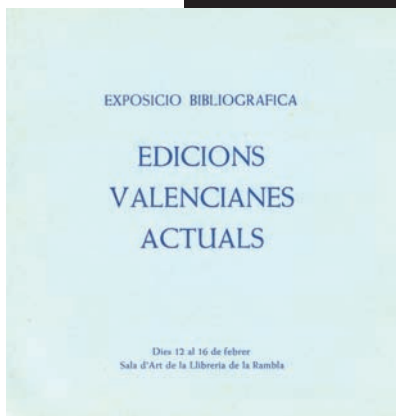
Exposició bibliogràfica en homenatge a Joan Miró la setmana del 7 al 14 de novembre del 1970.

L'any 1969, la filla de Joan Miró, havia tingut un greu accident i va ser ingressada a l'Hospital de la Creu Roja de Tarragona. El pintor, en agraïment al tracte rebut, feu donació del conegut Tapís de Tarragona a la Creu Roja. L'acte va ser aprofitat per la Llibreria La Rambla que muntà una exposició bibliogràfica en homenatge al pintor. L'artista Anna Donato, dissenyà un aparador especial que comptava amb els colors de Miró, caixes de fruita i llibres entre d'altres elements. L'artista va ser convidat a la ciutat, però excusà la seva assistència. A banda de l'exposició a la Llibreria, es van fer també projeccions de cinema amateur de Pere Masdeu, entre les quals hi havia el titulat Joan Miró i la seva obra, i el 13 de novembre, una conferència d'Alfonso Parra, titulada "Miró magicista".

B- La setmana cultural valenciana

La Setmana Cultural Valenciana el 1974 amb una mostra col·lectiva d'escultura i pintura al castell de Pilats, que aplegà obres d'Alfaro, Hernández Monpó, Sempere i Teixidor per citar-ne alguns. A la Llibreria s'hi va fer una exposició bibliogràfica titulada "Edicions Valencianes Actuals" amb la col·laboració de les llibreries valencianes Tres i Quatre i Concret Llibres de València. Durant la setmana es va fer també, un concert d'orgue a càrrec del valencià Josep Climent a la capella del col·legi de les Teresines, un recital d'Ovidi Montllor i Toti Soler al Metropol, representacions de teatre i un recital de poesia a càrrec de Vicent Andrés Estellés al local de la Rambla.

SETMANA CULTURAL VALENCIANA
SETMANA CULTURAL VALENCIANA
SETMANA CULTURAL VALENCIANA
SETMANA CULTURAL VALENCIANA
SETMANA CULTURAL VALENCIANA
SETMANA CULTURAL VALENCIANA
SETMANA CULTURAL VALENCIANA
SETMANA CULTURAL VALENCIANA
SETMANA CULTURAL VALENCIANA
SETMANA CULTURAL VALENCIANA
SETMANA CULTURAL VALENCIANA
SETMANA CULTURAL VALENCIANA
SETMANA CULTURAL VALENCIANA
SETMANA CULTURAL VALENCIANA
SETMANA CULTURAL VALENCIANA

C- Modernistes

Les exposicions dedicades als nostres arquitectes modernistes: Jujol, Rubió i Martinell. L'any 1976 el Col·legi d'Arquitectes organitzà aquestes mostres que s'acompanyaren de conferències impartides per noms com Oriol Bohigas, Ignasi Solà-Morales o Raquel R. Lacuesta i d'una taula rodona a tall de cloenda.

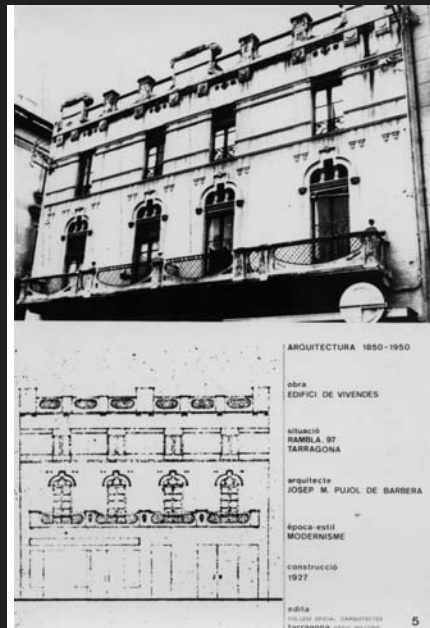
CICLE D'EXPOSICIONS DE L'OBRA DELS ARQUITECTES **jujol rubio martinell**

1976
DURADA DEL CICLE - 30 d'OCT. / 29 DE NOV.
SALA D'EXPOSICIONS DE LA LIBRERIA DE LA RAMBLA - TARRAGONA

PROGRAMA:

Exposició de l'obra de J. M. JUJOL	30 d'oct. / 9 nov.
Conferència sobre JUJOL a càrrec de Oriol Bohigas	5 de nov.
Exposició de l'obra de J. RUBIÓ i BELLVER	10 de nov. / 18 de nov.
Conferència sobre RUBIÓ a càrrec de Ignasi Solà-Morales	12 de nov.
Exposició de l'obra de C. MARTINELL	19 de nov. / 29 de nov.
Conferència sobre MARTINELL a càrrec de Raquel R. Lacuesta	19 de nov.
Taula Rodona de cloenda del Cicle amb: Ignasi Solà-Morales i Rubió Raquel R. Lacuesta i Contreras Antoni González i Moreno-Navarro Cesar Martinelli i Taxonera Josep M. Jujol i Gilbert	
	26 de nov.

Organitzat: Delegació a Tarragona del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya i Balears.
Arxiu Històric d'Arquitectura i Urbanisme.

CICLE D'EXPOSICIONS DE L'OBRA DELS ARQUITECTES **jujol rubio martinell**

1976
Durada del cicle - 30 d'OCT./29 de nov.
Sala d'Exposicions de la Llibreria de la Rambla - Tarragona

PROGRAMA:

Exposició de l'obra de J. M. JUJOL	30 d'oct./9 de nov.
Conferència sobre JUJOL a càrrec de Oriol Bohigas	5 de nov.
Exposició de l'obra de J. RUBIÓ i BELLVER	10 de nov./18 de nov.
Conferència sobre RUBIÓ a càrrec de Ignasi Solà-Morales	12 de nov.
Exposició de l'obra de C. MARTINELL	19 de nov./29 de nov.
Conferència sobre MARTINELL a càrrec de Raquel R. Lacuesta	19 de nov.
Taula Rodona de cloenda del Cicle amb: Ignasi Solà-Morales Raquel R. Lacuesta Antoni González Moreno-Navarro Cesar Martinelli (IRB) Josep M. Jujol (IRB)	
	26 de nov.

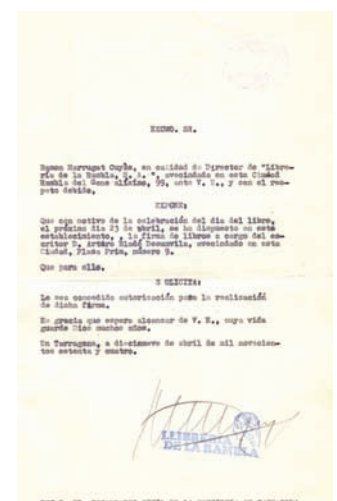
DELEGACIÓ A TARRAGONA DEL COL·LEGI OFICIAL D'ARQUITECTES DE CATALUNYA I BALEARIS.
ARXIU HISTÒRIC D'ARQUITECTURA I URBANISME

D- Festa del llibre

Es va celebrar a Catalunya per primer cop el dia 7 d'octubre de l'any 1926, en commemoració del naixement de Miguel de Cervantes, a instàncies de l'editor valencià Vicent Clavel Andrés. Fervorós seguidor del creador del Quixot no va parar fins aconseguir instaurar un dia especial per a homenatjar-lo. Com a vocal de la Cambra Oficial del Llibre de Barcelona, entitat fundada l'any 1920, ho va tenir relativament fàcil. Tot i així fins el dia 6 de febrer del 1926, el rei Alfons XIII no signava el Reial Decret pel qual s'institueix, oficialment, la Fiesta del Libro Español.

L'any 1930, després d'una forta polèmica, es va traslladar al 23 d'abril, dia de la mort de Cervantes i William Shakespeare. A partir de l'esclat de la República, la festa, sobretot a Catalunya, prengué un caire més popular arribant a esdevenir un dia significatiu dins el calendari. El Dia de Sant Jordi o Dia del Llibre, els carrers dels pobles de Catalunya s'omplen de roses i llibres.

El 1995, la Unesco, l'instituí com el Dia Mundial del Llibre i dels Drets d'Autor.

E- La censura

A començaments del mes de març de 1939 el nou règim polític encapçalat per la figura de Franco, endegà a Barcelona, una secció de censura que depenia directament del Servicio Nacional de Propaganda del Ministerio de Gobernación i que era la receptora de les sol·licituds de noves publicacions; controlava tant les publicacions no periòdiques com els textos teatrals, els guions cinematogràfics o les composicions musicals.

La censura era una maquinària imparable i poderosa de control de qualsevol manifestació contrària al règim i a Catalunya, especialment, va ser més estricta, si cal. Aquesta circumstància, però, no va tirar enrere la suspicàcia i l'habilitat dels editors, organitzadors d'actes, exposicions, etc. per burlar-la, sinó tot el contrari.

La Llei de premsa del 1966 impulsada per Manuel Fraga Iribarne, suposà l'inici d'una incipient liberalització política ja que eliminava la censura, reconeixia la llibertat d'expressió, encara que sense establir-ne els límits, i s'assegurava el seu compliment amb la imposició de dures sancions.

Abans d'organitzar cap acte o esdeveniment calia un tràmit previ que consistia en demanar autorització al Govern Civil corresponent, qui retornava la sol·licitud amb les rectificacions que considerava oportunes i el permís o la denegació per dur a terme l'acte.

En el cas dels llibres, si les autoritats no donaven el vistiplau a l'edició de l'obra, aquests podien ser segrestats.

